

[Bertel Dahlgaard.]

Samtidig med at vi saaledes giver vor Tilslutning til Opfyldelsen af de Forpligtelser, vi har paataget os, og medens vi ikke vil tage Beslutninger derudover paa et Tidspunkt, hvor ingen kan have Overblik over den fremtidige Udvikling, hører jeg til min Overraskelse, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby i den Anledning kalder mig national Egoist. Jeg havde egentlig aldrig troet, at den Betegnelse skulde blive hæftet paa mig, men nuvel — ret forstaaet, saa accepterer jeg den. Det er min Lidenskab at tjene først og fremmest vort eget Lands nationale Interesser, men jeg beder mig fritaget for, at det ærede Medlem tillader sig at sige, at det er at lægge Forsvarsvæsenet for Had, naar jeg henviser Danmark til Opfyldelsen af de militære Forpligtelser, vi har paataget os — i Særdeleshed naar Baggrunden for det ærede Medlems Udtalelse synes at være en Misforstaaelse af den internationale Organisations Pagt. I denne Pagt foregribes den enkelte Nations Ret til at holde større Magtmidler ikke, men det ærede Medlem vil lede forgæves efter de *Forpligtelser*, som han hævder der herigennem er paalagt.

Og maa jeg endvidere sige til det ærede Medlem, at jeg anerkender ikke paa nogen Maade, at vi er daarligere Medarbejdere inden for de Allieredes store Familie, hvis vi ikke henvender os til England og tilbyder Hvervning til den engelske Hær. Saa vidt mig bekendt er det ikke almindeligt, at der hverves fremmede Soldater til den engelske Hær — det er maaske første Gang det er sket. Og saa antyder det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at det skulde være uvenskabeligt, hvis vi ikke ogsaa gaar til det exceptionelle: at hverve i Tusindtal af unge til en Stormagts Hær. Jeg tror, det ærede Medlem og den højtærede Forsvarsminister skulde se at komme i Balance. Jeg forsikrer, at den overvældende Del af den danske Befolkning ser med den største Skepsis paa den Hvervning — man tror nemlig hverken, at den er til Lykke for de unge eller for Landet.

Jeg har i øvrigt mærket mig, at det konservative Program i sin Omtale af det fremtidige nordiske Samarbejde intet Ord har om en eventuel fremtidig fællesnordisk Forsvarspolitik. Den højtærede Forsvars-

minister, der sidder her foran, vil maaske give en Forklaring herpaa. Jeg mindes, hvordan jeg for 2 Aar siden enkelte Gange mødtes med den højtærede Minister, og da var han en fremragende Agitator for et nordisk Forsvarsbund. Det er vel saadan, at man her mærker, at den højtærede Udenrigsminister er vendt hjem og har vendt Skuden. Jeg mindes, at den højtærede Forsvarsminister for et Par Aar siden endogsaa udtalte de letsindige Ord om det kommende nordiske Samarbejde, at hvad Form det end faar, maa det omfatte ogsaa et forsvarspolitisk Samarbejde. Kunde den Udvikling, der er foregaaet paa dette Omraade, saavel som den højtærede Forsvarsministers tidligere Standpunkt paa andre Omraader ikke være en Lære for ham, saa han ser, at det alt for stærkt følelsesbetonede — hvor tiltalende en menneskelig Egenskab det end kan være Udtryk for — indeholder en Fare, og at det ogsaa gælder, naar man opfordrer til at sætte saa vældige økonomiske Midler ind paa en Militærordning, hvis Opgave det endnu er umuligt baade for den højtærede Minister og for mig at have Overblik over?

Jeg skal dernæst vende mig til den finansielle og økonomiske Situation, som vi befinder os i. Den finansielle Oversigt, som den højtærede Finansminister har givet, maa selvfølgelig give Anledning til de alvorligste Overvejelser. Jeg tror ikke, Ministeren bedømte Stillingen for pessimistisk, naar han bebudede et Underskud paa indeværende Aars Budget paa 600 Mill. Kr., og med den Linie, den nye Finanslov er anlagt efter, vil Underskuddet i hvert Tilfælde ikke kunne ventes at ville blive mindre i det kommende Aar, endda der ikke i væsentlig Grad er medtaget militære Nyanskaffelser. Skal den Linie følges, som den højtærede Forsvarsminister har udstukket, vil Underskuddet jo stige med nye Hundreder af Millioner Kroner, men selv i gunstigste Tilfælde regner den højtærede Finansminister altsaa med et Driftsunderskud paa 2 Aar paa i alt ca. 1¼ Milliard Kr., det vil sige, at Danmarks faste Statsgæld vil være omtrent fordoblet i Løbet af disse to Aar, idet der i øvrigt i denne Forbindelse skulde ses bort fra Statens Garantiforpligtelser fra Besættelsestiden over for Nationalbanken. Jeg hører ikke til de Økonomer, som er